

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1/2020
26.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Зорана Делибашић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Александар Грујичић, адвокат из ..., решавајући о жалби предлагача изјављеној против допунског решења Вишег суда у Београду Р4 И 699/15 од 07.09.2020. године, дана 26.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** допунско решење Вишег суда у Београду Р4 И 699/15 од 07.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 И 699/15 од 29.12.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да је предлагачу АА у поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету И 31539/2010 повређено право на суђење у разумном року. Ставом другим изреке наложено је првостепеном суду да у најкраћем могућем року, али не дужем од 3 месеца, предузме потребне мере у циљу окончања поступка. Ставом трећим изреке предлагачу је одређена примерена накнада за повреду права на суђење у разумном року у износу од 50.000,00 динара, који износ ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 3 месеца рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату, са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев предлагача за износ преко признатих 50.000,00 динара до тражених 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.12.2015. године. Ставом петим изреке предлагачу су досуђени трошкови поступка у износу од 6.780,00 динара, који износ ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад Првог основног суда у Београду у року од 3 месеца рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату, са законском затезном каматом када наступе услови за извршење па до исплате.

Поднеском од 17.01.2017. године подносилац захтева је ставио предлог за доношење допунског решења у коме је тражио да суд одлучи о трошковима поступка преко износа досуђеног наведеним решењем до траженог износа од 60.780,00 динара и камати на трошкове поступка, као и траженој камати на досуђени износ накнаде због

утврђене повреде права на суђење у разумном року за период од дана подношења предлога до дана наступања услова за извршење.

Допунским решењем Вишег суда у Београду Р4 И 699/15 од 07.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев предлагача којим је тражио да се обавезе Република Србија да предлагачу на досуђени износ од 50.000,00 динара на име накнаде због утврђене повреде права на суђење у разумном року исплати законску затезну камату од дана подношења захтева до наступања услова за извршење, као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова од 6.780,00 динара за период од доношења одлуке (29.12.2016. године) до наступања услова за извршење, као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је захтев предлагача за исплату трошкова поступка преко износа од 6.780,00 динара, досуђеног решењем Вишег суда у Београду Р4 И 699/15 од 29.12.2016. године до траженог износа од 60.780,00 динара, односно за износ од 54.000,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења решења до стицања услова за извршење, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова на име састава поднеска од 17.01.2017. године у износу од 60.000,00 динара.

Против допунског решења Вишег суда у Београду Р4 И 699/15 од 07.09.2020. године предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 101/13), који се у овом поступку примењује на основу члана 34. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386., у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“, бр. 46/95 ... 55/14), на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба предлагача неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд, као другостепени суд у овом поступку, пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. истог члана, на коју се жалбом неосновано указује.

Одредбом члана 8б став 2. Закона о уређењу судова предвиђено је да се примерена накнада за повреду права на суђење у разумном року исплаћује из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова у року од 3 месеца од дана подношења захтева странке за исплату. Доследност овог новчаног потраживања предлагача према цитираној одредби наступа протеклом наведеног рока за њену исплату, што произилази из одредбе члана 324. Закона о облигационим односима. Чланом 277. став 1. истог закона прописано је да дужник који задоцни са испуњењем доспеле новчане обавезе дугује, поред главнице, и затезну камату по стопи утврђеној законом.

Из цитираних законских одредаба проистиче да предлагачу на досуђени износ примерене накнаде и трошкова поступка припада и затезна камата почев од истека рока од 3 месеца од подношења захтева за исплату, па је правилан закључак

првостепеног суда да предлагачу не припада камата тражена за период од дана подношења предлога, због чега је одбијена жалба и првостепено решење потврђено.

Правилно је првостепени суд обавезао Републику Србију да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 6.780,00 динара, у смислу члана 154. став 1. ЗПП и то у висини од 6.000,00 динара на име састава иницијалног акта од стране пуномоћника из редова адвоката правилном применом Тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12) и таксе на захтев и одлуку у износима од по 39,00 динара, укупно 780,00 динара, на основу Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94 ...93/12), у складу са Тарифним бројем 4. и 5. Таксене тарифе, с обзиром на успех у поступку. Више тражена накнада трошкова предлагачу не припада у овом ванпарничном поступку покренутом и вођеном по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року из чл. 8а до 8в Закона о уређењу судова.

На основу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука као у ставу другом изреке донета је применом члана 165. став 1. ЗПП, јер предлагач није успео у жалбеном поступку.

С у д и ј а
Зорана Делибашић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић